

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 29C/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118294623
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Králik
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:6118294623.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II sudcom Mgr. Petrom Králikom v právnej veci žalobcu: P. N. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, M. K., zast. JUDr. Peter Kubik, advokát, Poľná cesta 9, Dunajská Streda, proti žalovaným: 1.) Z. Z. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. F. XX, C., 3.) O. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. X, C., 4.) S. O. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. X, C., 5.) C. N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. F. XX, C., všetci zast. JUDr. Michaela Kajabová, advokátka, Budovateľská 2, Bratislava o zaplatenie 55.728,80 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie voči žalovanému v 1. rade **z a s t a v u j e**.
- II. Súd konanie v časti zaplatenia sumy 37.683 € spolu s príslušenstvom **z a s t a v u j e**.
- III. Žalovaní v 3., 4., 5. rade sú **p o v i n n í** zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 18.045,80 €, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- IV. Súd **ž a l o v a n ý m** v 3., 4., 5. r a d e priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 35,24 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 05.08.2019 bol tunajšiemu súdu postúpený spis z Okresného súdu Banská Bystrica s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 3 Zákona o upomínacom konaní. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 19.06.2018 domáhal proti žalovaným zaplatenia 55.728,80 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o pôžičke zo dňa 28.01.2013 poskytol žalovaným v 1. a 2. rade pôžičku vo výške istiny 90.000 Eur s úrokom 16 % ročne. Žalovaní v 1. a 2. rade mu pôžičku do doby dohodnutej v zmluve t.j. do 28.01.2014 nevrátili. Dňa 13.11.2015 žalovaní v 1. a 2. rade uhradili časť 100.000 Eur z celkovej dlžnej sumy vo výške 162.028,80 Eur (ku dňu 13.11.2015), vzhľadom na čo ich dlh naďalej predstavoval sumu 62.028,80 Eur. Dňa 13.11.2015 došlo medzi žalobcom a žalovanými k podpisu dokumentu označeného ako "Uznanie dlhu, pristúpenie k dlhu a dohoda o splnení dlhu", na základe ktorého žalovaní v 3. až 5. rade pristúpili k záväzku žalovaných v 1. a 2. rade zo zmluvy o pôžičke zo dňa 28.01.2013. Tento záväzok žalovaní uznali a zaviazali sa, že spoločne a nerozdielne ho uhradia žalobcovi v 42 mesačných splátkach pod hrozbou straty výhody splátok. Žalovaní uhradili v období od 29.12.2015 do 01.12.2017 spolu 19 splátok v celkovej sume 6.300 Eur. Žalovaní neuhradil riadne a včas splátku splatnú dňa 25.12.2017, a preto s poukazom na čl. II bod 4 dokumentu zo dňa 13.11.2015 sa ich dlh stal splatným v celom rozsahu. Nakoľko od tej doby nedošlo k úhrade žiadnej splátky, žalovaní sú v omeškaní s platením aspoň piatich splátok za sebou, žalobca má právo požadovať plnenie celého dlhu aj v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka.

2. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 25.07.2018 vzal žalobu voči žalovanej v 2. rade späť. Súd teda v súlade s ustanovením § 145 ods. 3 Civilného sporového poriadku nerozhodoval o zastavení

konania voči žalovanej v 2. rade, a dňa 09.08.2018 vydal platobný rozkaz sp. zn. 6Up/404/2018 len voči zvyšným žalovaným.

3. Z dôvodu, že žalovaní v 1., 3., 4. a 5. rade proti platobnému rozkazu podali odpor, Okresný súd Banská Bystrica postupoval v zmysle ustanovení § 14 ods. 1 a 3 Zákona o upomínacom konaní a spis postúpil Okresnému súdu Bratislava II. Žalovaní v odpore potvrdili, že dňa 28.01.2013 uzavrel žalobca so žalovanými v 1. a 2. rade zmluvu o pôžičke, na základe ktorej im poskytol pôžičku vo výške 90.000 Eur, ktorú sa zaviazali vrátiť do 28.01.2014. Odmena za pôžičku bola dojednaná vo výške 16% ročne. Uviedli však, že v čase, kedy bola uzavretá zmluva o pôžičke, boli žalovaní v obrovskej finančnej tiesni, hrozilo, že prídu o bývanie, byt v Bratislave, kde bývali s maloletými deťmi. Uviedli tiež, že pri vybavovaní pôžičky im pomáhal pán T. U., ktorý žalovanému v 1. rade oznámil, že žalobca mnohým ľuďom požičiava peniaze za úroky a mohol by požičať aj jemu. Pán U. zastupoval žalobcu a žalovaný v 1. rade spočiatku komunikoval len s ním. Žalovaní potvrdili aj to, že dňa 13.11.2015 zaplatili žalobcovi sumu 100.000 Eur, a to 90.000 titulom istiny a 10.000 Eur titulom úroku. Keďže žalovaní v 1. a 2. rade boli v omeškaní s vrátením pôžičky a žalobca im hrozil predajom nehnuteľnosti, ktorá bola založená v jeho prospech na zabezpečenie pohľadávky a žalovaný v 1. rade nevedel získať finančné prostriedky inak, ako cez predaj založenej nehnuteľnosti, ktorá bola vo vlastníctve žalovaného v 3. až 5. rade, tak žalobca súhlasil s predajom tejto nehnuteľnosti žalovanej v 5. rade len za podmienky, že žalovaní v 1., 3., 4. a 5. rade podpíšu Uznanie dlhu, pristúpenie k dlhu a dohodu o splnení dlhu. Žalovaní v 3. a 5. rade pristúpili k dlhu a dlh uznali vo výške 162.028,80 Eur, a to z titulu dlžnej istiny vo výške 90.000 Eur a dlžných úrokov vo výške 72.028,80 Eur. Takýto dlh však v skutočnosti neexistoval. Dňa 13.11.2015 mal žalobca zo strany žalovaného v 1. rade zaplatený dojednaný úrok vo výške 14.000 Eur, zaplatenú istinu vo výške 90.000 Eur a 10.000 Eur. Žiadne dlžné úroky vo výške 72.028,80 Eur ku dňu podpisu uznania dlhu v skutočnosti neexistovali. Žalovaní túto listinu podpísali zo zúfalstva, nie je vôbec zrejmé ako žalobca dospel k takémuto výpočtu dlžných úrokov. Napriek tomu žalovaní žalobcovi zaplatili sumu 6.300 Eur, spolu teda zaplatili 120.700 Eur. Podľa žalovaných, sporná zostáva výška uplatneného "dlžného úroku", na ktorý odkazuje Uznanie dlhu. Dlžný úrok má vychádzať zo zmluvy o pôžičke. Zmluva o pôžičke však obsahuje len jediný odkaz na úrok vo výške 16 % ročne za požičanie peňažnej sumy (čl. I bod 3 zmluvy). Navyše žalovaný v 1. rade dojednaný úrok vo výške 14.400 Eur, čo je 16 % z požičanej sumy 90.000 Eur uhradil. Je potom nulitný akt uznania dlhu "dlžného úroku" v sume 72.028,80 Eur, keď takýto zo zmluvy o pôžičke nevyplýval a neexistoval.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že ku dňu splatnosti pôžičky, 28.01.2014, bola výška dohodnutých úrokov (16 % ročne) z dlžnej istiny v sume 14.478,80 Eur. V dňoch 04.02.2014 a 07.02.2014 žalovaní v 1. a 2. rade uhradili spolu 14.400 Eur na dlžné úroky. Nezaplatili však ani časť istiny a dokonca uhradená suma 14.400 Eur nepokryla celkom ani úroky k 28.01.2014, ostávalo ešte uhradiť 78,80 Eur. Dlžnú istinu vrátili až dňa 13.11.2015. K tomuto dňu sa dlžná istina ďalej úročila (16 % ročne) a úroky z dlžnej istiny za obdobie od 29.01.2014 do 13.11.2015 predstavovali sumu 25.801 Eur. Dlžné úroky tak ku dňu úhrady istiny predstavovali sumu 25.879,80 Eur (25.801 + 78,80). Z tejto sumy treba odrátať sumu 10.000 Eur uhradenú dňa 13.10.2015 spolu s istinou. To znamená, že k 13.11.2015 žalovaní z titulu úrokov stále dlhovali sumu 15.879,80 Eur. Okrem toho žalobca mal nárok aj na úroky z omeškania, a to 5,25 % ročne zo sumy 90.000 od 29.01.2014 do 13.11.2015, čo predstavuje ďalších 8.466 Eur. Celkom teda na úrokoch a úrokoch z omeškania žalovaní dlhovali sumu 34.345,80 Eur. Z tejto sumy uhradili 10.000 Eur dňa 13.11.2015 a potom v splátkach ďalších 6.300 Eur. Dlž žalovaných z titulu úrokov a úrokov z omeškania predstavuje stále sumu 18.045,80 Eur. Do sumy 162.028,80 Eur uvedenej v uznaní dlhu bola okrem dlžných úrokov a úrokov z omeškania v sume 34.345,80 Eur zahrnutá aj časť zmluvnej pokuty dojednanej v čl. II bod 5 zmluvy o pôžičke. Hoci žalovaní uznali aj tento záväzok, na vymožení tejto sumy žalobca netrval. Trvá však na zaplatení sumy 18.045,80 Eur, ktorú žalovaní uznali, v ostatnom rozsahu žalobu vzal späť.

5. Súd na prejedanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu aj právny zástupca žalovaných. K zmiernemu vyriešeniu sporu nedošlo, obe sporové strany zotrvali na svojich predchádzajúcich písomných vyjadreniach. Právny zástupkyňa žalovaných navyše poukázala na skutočnosť, že tým že sa žalovaní dostali do omeškania, žalobca si už nemohol uplatňovať súbežne zaplatenie dohodnutého úroku aj úroku z omeškania. Dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, t.j. do 28.01.2014. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a platí už úroky z omeškania.

6. Súd vykonal dokazovanie na základe listinných dôkazov, a to najmä Zmluvou o pôžičke, Uznáním dlhu, pristúpením k dlhu a dohodou o splnení dlhu a ďalšími listinnými dôkazmi založenými v spise.

7. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav: Žalobca so žalovaným v 1. rade a pôvodnou žalovanou v 2. rade uzatvoril dňa 28.01.2013 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovaným v 1. a 2. rade pôžičku vo výške 90.000 Eur. Zmluvné strany sa dohodli na vrátení pôžičky dňa 28.01.2014. Za požičanie peňažnej sumy si strany dohodli úrok vo výške 16 % ročne. Pre prípad omeškania dlžníka bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 0,2 % z dlžnej sumy za každý aj začatý deň omeškania. Právo veriteľa na vrátenie finančných prostriedkov bola zabezpečené zriadením záložného práva na nehnuteľnosť, a to byť č. XXX na S. V. Č.. X N. C.. Z listiny označenej ako "Uznanie dlhu, pristúpenie k dlhu a dohoda o splnení dlhu" vyplýva, že pôvodní dlžníci (žalovaní v 1. a 2. rade) svoj dlh zo zmluvy o pôžičke nespĺnili riadne a včas, dlh pôvodných dlžníkov voči veriteľovi tak z titulu zmluvy o pôžičke ku dňu 13.11.2015 predstavoval sumu celkom 162.028,80 Eur, ktorá pozostávala z dlžnej istiny vo výške 90.000 Eur a z dlžných úrokov vo výške 72.028,80 Eur. Z čl. II uznania dlhu je zrejmé, že veriteľ a noví dlžníci (žalovaní v 3. - 5. rade) sa dohodli, že noví dlžníci pristupujú k dlhu pôvodných dlžníkov zo zmluvy o pôžičke, splnia za pôvodných dlžníkov dlh zo zmluvy o pôžičke, čím sa stávajú dlžníkmi veriteľa popri pôvodných dlžníkoch. Z čl. II ods. 2 uznania dlhu vyplýva, že dlžníci podpisom tejto dohody uznávajú svoj dlh voči veriteľovi vymedzený v čl. I uznania dlhu čo do výšky a čo do právneho dôvodu. Predmetná listina ďalej obsahuje dohodu o splácaní dlhu v splátkach vo výške 300 Eur mesačne v počte 42 splátok, pričom splátky musia byť uhradené veriteľovi do 25. dňa v mesiaci. V prípade, že sa dlžníci dostanú do omeškania hoci aj s časťou niektorej zo splátok, veriteľ môže od dlžníkov žiadať zaplatenie celého neuhradeného dlhu. Listina bola podpísaná žalobcom, žalovaným v 1. rade a žalovanými v 3., 4. a 5. rade dňa 13.11.2015.

8. Podľa § 533 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "OZ"), kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

9. Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

10. Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

11. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

12. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len "ZoUK"), proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí, ak bol odpor odmietnutý. Podaný odpor nemožno vziať späť.

13. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 150/2016 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

14. Súd konštatuje, že ešte pred vydaním platobného rozkazu žalobca vzal žalobu voči pôvodnej žalovanej v 2. rade späť, a preto Okresný súd Banská Bystrica v súlade s ustanovením § 145 ods. 3 CSP v konaní s pôvodnou žalovanou v 2. rade nepokračoval, platobný rozkaz vydal len vo vzťahu k žalovaným v 1., 3., 4. a 5. rade. Na pojednávaní dňa 26.02.2020 žalobca vzal žalobu späť aj voči žalovanému v 1. rade, na základe čoho súd konanie voči nemu zastavil. Vo vyjadrení k odporu žalobca trval na zaplatení sumy 18.045,80 Eur, vo zvyšnej časti vzal žalobu späť, súd preto konanie v časti zaplatenia sumy 37.683 Eur spolu s príslušenstvom zastavil. Predmetom konania tak zostala len suma 18.045,80 Eur.

15. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je v tejto, zvyšnej, časti dôvodná, a preto jej vyhovel.

16. V konaní nebolo sporným uzatvorenie zmluvy o pôžičke, poskytnutie samotnej pôžičky, uznanie dlhu, pristúpenie k dlhu žalovanými v 3. - 5. rade, ani vykonanie jednotlivých úhrad dlžnej sumy. Sporným zostala len výška uplatneného dlžného úroku, na ktorý odkazuje sporovými stranami podpísaná listina Uznanie dlhu, pristúpenie k dlhu a dohoda o splnení dlhu a tiež otázka súbehu dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania po splatnosti dlhu.

17. Z Uznania dlhu, pristúpenia k dlhu a dohody o splnení dlhu je zrejmé, že žalovaní v 3. - 5. rade pristúpili k záväzku žalovaného v 1. rade a pôvodne žalovanej v 2. rade voči žalobcovi a stali sa tak dlžníkmi popri pôvodných dlžníkoch. V rovnakej listine dlžníci, pôvodní aj noví, uznali svoj dlh voči žalobcovi vo výške 162.028,80 Eur (90.000 Eur istina, 72.028,80 Eur dlžné úroky) čo do výšky a čo do právneho dôvodu. Z citovaného ustanovenia § 558 OZ vyplýva vyvrátiteľná domnienka, že tento dlh v čase uznania trval. Žalovaní v konaní namietali, že dlh v čase uznania neexistoval vôbec, resp. že neexistoval v takej výške.

18. Súd má za to, že uznanie dlhu má posilniť právnu istotu veriteľa. Na úspech v spore postačuje samotná existencia platne uznaného dlhu, a to až dovtedy, kým protistrana nepreukáže opak. Nestačí teda spochybnenie tohto úkonu, ale musí dôjsť k preukázaniu absencie niektorej zo všeobecných náležitostí právneho úkonu ako takého, resp. absencie niektorej z osobitných náležitostí podľa § 558 OZ. Tvrdenie žalovaných v odpore, že listinu Uznanie dlhu, pristúpenie k dlhu a dohoda o splnení dlhu dňa 13.11.2015 podpísali vo finančnej tiesni, zo zúfalstva, nakoľko žalobca im hrozil predajom založenej nehnuteľnosti nebolo ničím preukázané. Uznanie dlhu, pristúpenie k dlhu a dohoda o splnení dlhu obsahuje všetky náležitosti právneho úkonu podľa § 34 OZ, a preto súd konštatuje, že žalovaní v tomto smere neunesli dôkazné bremeno a pokladá uznanie dlhu za platné. V čl. I uznania dlhu je dlžná suma 162.028,80 Eur špecifikovaná a je uvedený právny dôvod vzniku záväzku pôvodných dlžníkov (Zmluva o pôžičke zo dňa 28.01.2013) ako aj skutočnosť, že pôvodní dlžníci svoj dlh voči veriteľovi nespĺnili riadne a včas. Noví dlžníci pristúpili k dlhu pôvodných dlžníkov a tento uznali čo do výšky a čo do právneho dôvodu. Listina bola dňa 13.11.2015 podpísaná žalobcom (veriteľom) a žalovanými v 1., 3., 4. a 5. rade.

19. Ako bolo vyššie uvedené, medzi sporovými stranami nebola sporným výška už splneného dlhu zo strany žalovaných. Vyplýva to z odporu ako aj vyjadrenia žalobcu k odporu, kde žalobca potvrdil prijatie všetkých platieb od žalovaných. Z podrobného rozpisu jednotlivých položiek je zrejmé aj to, ako boli jednotlivé platby prijaté od žalovaných započítané. Z vyjadrenia k odporu vyplýva, že časť žalobou uplatnenej sumy, predstavuje zmluvnú pokutu vypočítanú podľa ustanovenia čl. II bod 5 zmluvy o pôžičke. Z uznania dlhu však takáto položka nevyplýva, v čl. I ods. 3 je suma 72.028,80 Eur špecifikovaná (len) ako dlžné úroky (nie zmluvná pokuta). Z vyjadrenia k žalobe je však zrejmé, že dlžné úroky a úroky z omeškania boli ku dňu podania žaloby vo výške 18.045,80 Eur, vo zvyšnej časti žalobca vzal žalobu späť, a preto sa súd nárokom zo zmluvnej pokuty nezaoberal. Je však potrebné uviesť, že žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok v menšom rozsahu ako bol žalovanými uznaný, a zároveň v časti 18.045,80 Eur ide o dlžné úroky.

20. K námietke žalovaných ohľadom neexistencie dlhu, resp. nie v uplatnenej výške, v čase jeho uznania, súd poukazuje na skutočnosť, že aj z citovaného ustanovenia § 121 ods. 3 OZ vyplýva, že príslušenstvom pohľadávky sú aj úroky a úroky z omeškania, z ustanovenia § 658 ods. 1 OZ vyplýva možnosť zmluvných strán pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky. Dohodnutý úrok sa teda považuje za odplatu za používanie peňažnej čiastky dlžníkom, za kompenzáciu veriteľovej nemožnosti nakladať určitý čas s peňažnou sumou. Úrok z omeškania je sankciou pre dlžníka, ktorý svoj dlh nespĺní včas. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva nemožnosť súbežného uplatnenia oboch inštitútov, oba druhy úrokov preto môžu existovať popri sebe. Medzi stranami nebolo sporným, že pôvodní dlžníci nespĺnili svoj dlh voči veriteľovi včas. Podľa zmluvy o pôžičke dlh bol splatný dňa 28.01.2014. Z uznania dlhu ako aj z vyjadrení sporových strán je zrejmé, že istina vo výške bola uhradená až dňa 13.11.2015, a preto až do tohto dátumu mal žalobca, veriteľ, nárok aj na dohodnutý úrok vo výške 16 % ročne. Nakoľko žalovaní sa 29.01.2014 dostali do omeškania s vrátením dlhu, žalobcovi vznikol aj nárok na úrok z omeškania. V akej výške bol vypočítaný úrok za jednotlivé obdobia, ako aj úrok z omeškania vyplýva z vyjadrenia k odporu. Samotnú výšku dohodnutého úroku vo výške 16 % ročne žalovaní nenamietali. Ku dňu 28.01.2014, kedy bola pôžička splatná, bola výška úroku 14.478,80 Eur, za obdobie od 29.01.2014 do 13.11.2015 dohodnutý úrok predstavoval sumu 25.801 Eur, spolu teda 40.279,80 Eur. Na úroky žalobca započítal platby žalovaných vo výške 14.400 Eur, 10.000 Eur a tiež 6.300 Eur, dlžná suma na úrokoch tak bola vo výške 9.579,80 Eur. Úrok z omeškania si žalobca uplatňoval vo

výške 5,25 % ročne zo sumy 90.000 Eur od 29.01.2014 do 13.11.2015, čo predstavuje 8.466 Eur. Spolu teda dlh žalovaných na úrokoch a úrokoch z omeškania žalobca vyčíslil na sumu 18.045,80 Eur, čo je suma, ktorá je predmetom tohto konania. Súd preto nárok žalobcu v tejto časti pokladá za dôvodný. Rozhodnutia krajských súdov, na ktoré poukazujú žalovaní, a to rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/400/2014 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/4/2017 sa týkajú súbežného uplatnenia úroku a úroku z omeškania v spotrebiteľských úveroch, a to po tom, čo bol úver zosplatnený, čo však nie je totožná situácia ako v prejednávacom spore.

21. Súd nevykonal žalovanými navrhované dôkazy, a to dopyt na ČSOB a výsluch svedka T. U., nakoľko skutočnosti, pre ktoré ich žalovaní navrhli v konaní neboli spornými, ich vykonanie by bolo nehospodárne, nadbytočné.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP. Predmetom konania bola suma 55.728,80 Eur, pričom konanie bolo zastavené v časti o zaplatenie 37.683 Eur (67,62 %). Súd konštatuje, že zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, keď vzal žalobu v tejto časti späť bez uvedenia dôvodu, čo možno pričítať k úspechu žalovaných. V časti o zaplatenie 18.045,80 Eur (32,38 %) bol úspešný žalobca. Celkovo teda boli úspešnejší žalovaní v 3, 4. a 5. rade, a preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 35,24 % (67,62 - 32,38). O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní, odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 365 CSP (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.